

DOUĂ CABANE LA POALELE CĂLIMANILOR

Sînt rari drumeţii de astăzi hotărîţi să înfrunte cei cîţiva masivi muntoşi în care doar stînele şi cantoanele silvice oferă un adăpost. Sînt rari şi cei dispuşi să adauge bagajelor cortul, această casă de cîrpă, bună oricînd şi oriunde, care poate da itinerarului de vacanţă iz de aventură şi poate răsturna planificările cu fantezia momentului. De aceea sînt rari drumeţii în masivul Călimani, uriaş crater al singurului vulcan de la noi care tot adăugîndu-şi coji de lavă a trecut dincolo de 2000 de metri.

Un ghid apărut anul trecut şi cîteva marcaje sînt însă acum un îndemn la care s-au adăugat două cabane apărute la poalele versantului sudic, două potrivite baze de plecare pentru cei al căror orizont montan nu se sprijină pe contraforturile Bucegilor sau steiurile Făgăraşilor.

Cabanele se află în marele defileu pe care Mureşul l-a tăiat printre lavele Călimanilor şi Gurghiului, sînt uşor accesibile şi pe calea ferată (linia Braşov—Topliţa—Deda) şi pe şosea, drumul naţional nr. 15 trecîndu-şi pe la porţile lor şarpele de bitum care pentru mulţi automobilişti este singurul argument de a porni spre zări necunoscute.

Avantajul acestui acces uşor are în celălalt taler al balanţei dezavantajul unor drumuri de apropiere lungi, al unor etape cu multe ore de mers pînă la poalele versantului nordic, la Colibiţa sau Dornişoara.

Cîteva drumuri forestiere care pătrund pînă sub golul alpin (deci ocazii de a merge 10—15 şi chiar 20 km pe roate de ocazie) pot însă scurta la dimensiuni rezonabile mersul prin pădure şi lungi orele de delectare pe creasta zdrenţuită a craterului, dominată de piscurile Pietrosului, Negoiului Românesc şi Ruscii.

Cele două cabane sînt situate — nici nu se putea mai bine — către cele două capete ale defileului. Deci alegeţi...

CABANA ŞOIMILOR vă aşteaptă chiar la intrarea Mureşului în defileu, după ce treceţi de satul Neagra (comuna Stînceni) şi se află doar la 17 km de Topliţa. Are aspectul unei vile de munte, 30 de locuri în camere cu două paturi şi suficient confort pentru a dori mai lung popasul, mai ales cînd eşti şi... undiţar.

CABANA GĂLOAIA poartă numele unei văi din Căliman şi a satului încropit în gura ei (comuna Răstoliţa), în apropiere de ieşirea Mureşului din defileu. Cîndva ea a fost o casă de vînătoare, dar este foarte potrivită ca bază turistică, doar 2 km separînd-o de gara Deda—Bistra şi 7,5 km de Răstoliţa. Potecile marcate pornesc din ambele localităţi, aşa că puteţi alege în continuare.

Pentru a încheia, mai amintim o cabană: *Sălard*. Ea nu aparţine Călimanilor, aflîndu-se pe malul stîng al Mureşului. Cum însă podul se poate trece uşor, reţineţi şi amănuntul că ea se găseşte doar la 4 km vest de Lunca Bradului şi drumurile forestiere care pătrund adînc în Călimani pe valea Ilva Mare (altă Ilvă decît cea din Valea Someşului).

Cum cabana Sălard se află la mijlocul defileului, putem spune că — cel puţin în această fază a drumeţiei spre crestele Călimanilor — puncte de plecare sînt suficiente. Rămîne să se găsească drumeţii, dornici să cunoască aceste meleaguri şi suficient de îndrăgostiţi de noutate pentru a nu se speria de greutăţile unor locuri care aşteaptă să fie descoperite turistic.

Gh. EPURAN

SELECŢIUNI • SELECŢIUNI • SELECŢIUNI • SELECŢIUNI • SELECŢIUNI • SELECŢIUNI

TURISTUL

De cum bate gongul primilor muguri, de cum îndrăzneşte iarba să înalţe capul, străzile lumii se umplu cu valuri dezorientate şi tumultuoase de turişti. Nordicii vor să vadă Mediterana şi orientalii Occidentul, cei ce trăiesc printre munţi caută preriile şi cei ce au crescut prin păduri — ţinuturile sterpe, americanii se pasionează de Europa, europenii au nostalgia Africii. O migraţiune anuală a popoarelor — declanşată de izbucnirea primelor frunze şi stinsă o dată cu ofilirea şi căderea lor — răscoleşte şi aruncă în febră globul întreg. Nu s-ar putea studia cu adevărat psihologia omenirii, din această a doua parte a secolului douăzeci, fără a aminti, fără a analiza acest fenomen. Dar este curios cum lucrurilor grave le place să se deghizeze în haine frivole pentru a nu fi luate în seamă. Departe de a fi socotit o problemă şi un simptom dramatic al epocii noastre, turistul este personajul condiment al filmelor vesele, personajul ridicol, superficial, în veşnică şi stupidă goană. Ceea ce nu este inexact, dar este prea simplificator pentru a mai putea fi adevărat.

De ce călătoresc oamenii? Cei ce rămîn acasă îi privesc pe cei ce vin cu ironie, cu superioritate, dar cu invidie. De ce aceşti oameni, adesea aproape bătrîni, care muncesc unsprezece luni pe an, se grăbesc în cea de a douăsprezecea să se chircească în autobuze, sau în limuzine, sau avioane, sau în trenuri, să-şi despacheteze şi să-şi împacheteze bagajele, să se agite, să se enerveze, să se extazieze, preferind acest iureş, uneori diabolic, odihnitoarei, idilicei vacanţe de altădată. Pentru a cunoaşte lumea, credeţi? Dar e destul să priveşti grupurile compacte, mînate de ghizi plictisiţi prin sălile muzeelor, reuşind să acorde cîte o jumătate de minut operelor celebre şi cîte un minut întreg capodoperelor; e destul să priveşti autobuzele cu aer condiţionat trecînd în viteză pe străzi, în timp ce un ghid amabil — în carne şi oase sau şi mai bine automat — înşiră numele monumentelor pe lîngă care se perindă; e destul să priveşti cu atenţie turiştii pentru a-ţi da seama că lumea pe care o străbat nu este mobilul goanei lor.

E stupid, superficial, ridicol, picarescul personaj? Desigur. Dar, fără ca el însuşi să bănuiască, e deţinătorul unei formule de fericire. O lună de zile plecat din lumea lui şi neintegrat, şi fără dorinţa de a se integra altei lumi, el este într-adevăr stupid, superficial, ridicol, dar neimplicat în nimic; el îşi cucereşte — pentru o lună de zile — starea adamică de spectator absolut al unor urîţenii şi frumuseţi care nu-l pot atinge. Supus unsprezece luni legilor imuabile ale lumii sale, în luna a douăsprezecea îşi permite să treacă pe lîngă legi, care nu pot acţiona şi asupra lui; nu numai că nu e obligat să se supună, dar nu e obligat nici chiar să se răzvrătească: este liber fără ca libertatea să-l mai intereseze în vreun fel. Plecările seamănă unei sinucideri reversibile, unui refuz limitat la treizeci de zile. Cei ce rămîn acasă îi privesc pe cei ce vin cu ironie, cu superioritate, dar cu invidia de a nu fi atins un stadiu atît de elevat al suferinţei.

Ana BLANDIANA
(„Contemporanul")

INTERZIS PESCUITUL

Patru băieţi negri adolescenţi
pîndesc la capătul undiţei
vibraţia argintie de peşte
noaptea peştii dau o lumină rară
te poţi strecura printre firele ei
şi sînt legaţi cei patru
fiecare gît într-un ochi de frînghie
un nor de sus îi păstrează iscoade
aici pe pămînt la miezul nopţii
ei nu ştiu ei pescuiesc
interzis pescuitul în aval şi amonte
de pod cincizeci de metri
unde peştii au o lumină ciudată
prin care se poate trece
băieţii atîrnă în undiţele norului
şi e miezul nopţii
şi nu ştiu
şi mîine ar putea fi
prea tîrziu.

Nicolae PRELIPCEANU
(„Viaţa românească")

SELECŢIUNI • SELECŢIUNI • SELECŢIUNI • SELECŢIUNI • SELECŢIUNI • SELECŢIUNI

TURISMUL ŞI GEOGRAFIA

Cînd, în 1909, a fost atins Polul Nord, drumul pînă acolo era presărat cu sute de victime ale curajului şi pasiunii ştiinţifice. Astăzi, peste pol, zboară cursele regulate de pasageri din Europa spre Extremul Orient.

Vîrfurile din Himalaya au fost cucerite după zeci de ani de eforturi. Astăzi, pe ele se pot efectua ascensiuni cu ghizi plătiţi, se fac excursii, se construiesc hoteluri şi teleferice.

Terra şi-a pierdut dimensiunile: au dispărut distanţele, a dispărut noţiunea de inaccesibilitate. Oricine poate ajunge, în cel mai scurt timp, oriunde pe glob. Ce era, ieri, expediţie, astăzi este excursie. Ce era, ieri, pericol şi efort, astăzi este agrement şi confort.

Pămîntul văzut din rachete şi sateliţi şi-a dezvăluit secretele. Romantica perioadă a descoperirilor geografice s-a încheiat. Şi-a pierdut prin aceasta geografia raţiunea de a fi?

Revoluţia tehnico-ştiinţifică duce la transformarea rapidă a naturii. Omul progresează, social şi cultural, viaţa îi este tot mai lesnicioasă şi mai agreabilă. Prin apariţia noului agent geologic care este omul şi prin riscurile pe care le implică activitatea sa necoordonată, natura poate fi secătuită de materiile sale prime, aerul devine viciat, apele sînt poluate, solul îşi poate pierde fertilitatea, iar pădurile pot să dispară. Omul viitorului va accepta să trăiască pe o planetă lipsită de frumuseţea şi armonia naturii?

Reconcilierea omului cu mediul înconjurător, repunerea naturii în drepturile de care a fost frustrată, păstrarea oazelor de frumuseţe şi peisaj, restabilirea echilibrului între exploatare şi regenerare, armonizarea cuceririlor tehnice cu cadrul natural, acestea sînt sarcinile geografiei de mîine. Pentru aceasta este nevoie de cunoaşterea detaliată a tuturor mecanismelor care guvernează ecologia peisajului, deci de o ştiinţă geografică integrală. Este nevoie de înţelegere din partea tuturor oamenilor, deci de o bună propagandă geografică. Este nevoie de iubire a naturii şi a peisajului, deci de o cunoaştere nemijlocită, ceea ce se realizează numai prin călătorii şi turism.

Deci: turism pentru a iubi Terra; a o iubi pentru a o cunoaşte cît mai profund; a o cunoaşte pentru a o salva şi a lăsa urmaşilor noştri un lăcaş tot atît de minunat ca acela în care ne-a fost dat nouă să trăim. (Din „Caietul program al clubului" Terra 2000").

Marcian BLEAHU
Director adj. ştiinţific al Institutului Geologic

CIRCULAŢI ÎN SIGURANŢĂ!

A circula în siguranţă nu este numai dorinţa, ci şi obligaţia fiecărui automobilist. Cum însă sînt şi din cei ce uită această elementară datorie, noile acte normative privind circulaţia rutieră prevăd obligativitatea verificării stării tehnice a autovehiculelor în fiecare an.

Ca o excepţie, anul acesta, „certificatul de verificare tehnică" va putea fi obţinut pînă în luna septembrie. Recomandăm, însă, celor ce se pregătesc de vacanţă să nu amîne verificarea, ci să o facă înainte de a pleca la drum. În ce constă ea?

Pe scurt, este vorba de verificarea direcţiei, de controlul uzurii pneurilor, de verificarea sistemului de luminare şi semnalizare şi a eficacităţii sistemului de frînare.

Operaţia o pot face doar atelierele de specialitate, autorizate să elibereze „certificatul de verificare tehnică". Aşa cum am anunţat, pentru membrii săi, Automobil Clubul Român asigură revizia gratuită şi cu prioritate în Bucureşti prin unităţile Ciclop. De curind, A.C.R. a încheiat o convenţie şi cu UCECOM, în urma căreia în 16 judeţe din ţară membrii A.C.R. pot beneficia de revizia (gratuită) pentru obţinerea certificatului de verificare tehnică.

Pentru a se beneficia de acest avantaj, membrii A.C.R. se vor adresa filialelor respective, de unde vor primi formularele şi programarea necesară pentru efectuarea reviziei.

DIN AGENDA CLUBULUI „TERRA 2000"

În cursul acestei luni, clubul „Terra 2000" programează următoarele manifestări care vor avea loc la sala Dalles:

7 iulie: conferinţa „Un arhitect român în Grecia", susţinută de conf. univ. dr. arh. Cezar Lăzărescu. Expunerea va fi însoţită de un film documentar şi de proiecţii de diapozitive realizate de conferenţiar.

14 iulie: masa rotundă „Ce vrea să demonstreze Thor Heyerdahl". La discuţia condusă de conf. univ. dr. Al. Roşu vor participa: P. Mureşanu, căpitan de cursă lungă, R. Theodorescu, cercetător la Institutul de istoria artei, prof. dr. R. Vulcănescu.

21 iulie: Cu aparatul de filmat în jurul lumii (filmele documentare „Ţara duhurilor din Mările Sudului" şi „Vulcanul interzis").

28 iulie: Simpozionul „Parcul naţional al munţilor Apuseni" (în ciclul „Anul european al ocrotirii naturii"). Participă conf. univ. Gh. Focşa, directorul Muzeului satului, M. Bleahu, dir. adj. ştiinţific al Institutului Geologic, dr. I. Viehmann, cercetător ştiinţific la Institutul de speologie din Cluj.

Tot în cursul lunii iulie se va organiza o excursie la Slănic-Prahova.

La cca 3 km mai sus pe Valea Slănicului a apărut anul trecut un frumos teren de camping, dotat şi cu cîteva căsuţe. El satisface şi dorinţele turiştilor rutieri care vor să viziteze Slănicul Moldovei (asfaltul a fost prelungit pînă la poarta campingului) şi dorinţele drumeţilor care pot să se avînte de aici spre înălţimile Şandrului şi Nemirei.
(Foto: Gh. EPURAN)

O INVITAŢIE...

După ce a făcut în toamna trecută un autentic înconjur al României, urmînd cît mai fidel conturul ţării, neobositul pensionar din Vişeul de Sus, Nicolaie Apetri, s-a hotărît să bată cu pasul, în această vară, creasta Carpaţilor din Maramureşul descălecătorilor pînă la Porţile de Fier.

Intr-o scrisoare pe care ne-a trimis-o zilele acestea, el îşi exprimă dorinţa de a efectua această lungă tură alpină în tovărăşia altor amatori de drumeţie — eventual geografi, istorici, geologi — şi îi invită să-i scrie, cît mai curînd (pe adresa N. Apetri, str. Obreja nr. 13, Vişeul de Sus, jud. Maramureş), pentru a stabili unele detalii privind „expediţia" de-a lungul Carpaţilor.

N. Apetri ne precizează în scrisoarea sa că intenţionează să pornească la drum în ziua de 1 august, din comuna Bogdan Vodă şi să parcurgă drumul de creastă al Carpaţilor într-un asemenea ritm încît să ajungă de 23 August la vestigiile podului lui Apolodor, la Turnu Severin. Rămîne, fireşte, de văzut, dacă şi posibilii săi tovarăşi de călătorie vor fi de acord cu acest termen, care implică o deosebită rapiditate.

DILEMELE NOASTRE ESTIVALE

În faţa unui inspirat mod de rezolvare

Am păşit, nu de mult, pragul solstiţiului, dincolo de care ne aşteaptă anotimpul vacanţelor, cu irezistibila chemare a mării şi-a munţilor, a Deltei şi-a crîngurilor, a ctitoriilor voevodale şi-a ctitoriilor din zilele noastre. Spre care dintre cele patru zări ne vom îndrepta? Fiecare din ele ne îmbie cu meritate clipe de tihnă, cu nenumărate frumuseţi ce sînt — n-a spus Stendhal? — tot atîtea promisiuni de fericire.

Există, la începutul acestui anotimp, — o ştim bine cu toţii — un moment al dilemelor. Simţim nevoia unei îndrumări, a unui reper în această galaxie de atracţii, în care căutăm, de fiece dată, ineditul şi încă asociat unor superlative care ne dau, pe moment, deplinătatea satisfacţiei, iar, în timp, amintirile de neuitat.

Ca să ne înlesnească găsirea unui răspuns potrivit la întrebările noastre, clubul „Terra 2 000" a organizat, zilele trecute, o consultaţie pe teme turistice intitulînd-o, simplu dar elocvent, „Invitaţie la drumeţie". Cei ce au avut curiozitatea să păşească în sala „Dalles" — şi ne-am fi aşteptat să fie mai mulţi — au primit, la intrare, un formular pe care şi-au înscris motivele dilemei lor sau doar un nume de masiv ori de monument arhitectonic spre care, parcă — parcă, ar fi ispitiţi să pornească în zilele apropiatei vacanţe sau la un sfîrşit de săptămînă.

Unul din auditori a vrut să ştie în ce anume constă importanţa mănăstirii Plumbuita şi a palatului de la Mogoşoaia, iar profesorul de istorie D. Almaş i-a satisfăcut curiozitatea, trasînd coordonatele spaţiale şi temporale ale celor două monumente, insistînd apoi asupra elementelor ce prezintă un interes aparte ca pridvorul bisericii Plumbuita cu influenţe de arhitectură moldovenească, obiectele de artă medievală aflate în muzeul de la Mogoşoaia şi multe altele.

A întrebat altcineva ce trasee turistice există în Carpaţii păduroşi, acest grup de munţi de la extremitatea nordică a Carpaţilor orientali. Şi geologul cu verb înaripat, M. Bleahu, care la asemenea ocazii aduce cu sine bogata-i colecţie de diapozitive, a ales dintre ele pe cele ce înfăţişau privelişti pline de farmec din acest colţ de ţară, aproape de loc bătut de pasul turiştilor. (Am notat, pentru eventuala curiozitate a cititorilor noştri, că accesul cel mai lesnicios în aceşti munţi se face pe valea Repedea).

Un alt auditor, cu veleităţi de alpinist, a dorit să afle care este cea mai uşoară cale de pătrundere în masivul Piatra Craiului. Şi a venit, la tribună, sfătosul „staroste" al alpiniştilor, Em. Cristea, care, după cîte ştim, a terminat recent un ghid al acestui masiv. Ne-a prezentat nu o singură cale de acces, ci patru: pentru cei ce urcă dinspre Braşov, dinspre Cîmpulung, de pe valea Dîmboviţiei, ca şi dinspre satul turistic Şirnea (pe care ni l-a recomandat călduros). A fost şi această expunere însoţită de imaginile color ale marilor comori de frumuseţe aflate de-a lungul lamei de calcar a Pietrei Craiului, cărora le-a adăugat şi cîteva din cele ce pot fi văzute în „Himalaia românească", cum îi place vechiului alpinist să-i spună Făgăraşului nostru. Aceasta, pentru că o altă întrebare ce i s-a adresat s-a referit la drumul de legătură dintre Piatra Craiului şi munţii Făgăraşului.

Dilema altui auditor avea ca poli opuşi: munţii Bihorului şi Turul României. „Preferaţi munţii Bihorului", a spus ing. Al. Borza, mărturisind că opţiunea sa are nu numai un mobil sentimental (fiind vorba de munţii pe care îi colinda încă în prag de adolescenţă) ci şi temeinice raţiuni obiective: frumuseţea priveliştilor şi a peşterilor din această zonă turistică.

...Şi au urmat alte întrebări — despre Curtea de Argeş, despre munţii Rarău, Ceahlău şi Giumalău, despre văile Oltului, Jiului şi Sebeşului, despre Porţile de Fier, zona Vrancei, mănăstirile bucovinene şi multe altele — care au făcut să se perinde la tribună, într-o agreabilă ştafetă de buni cunoscători ai ţării, dublaţi de iscusiţi vorbitori, cei patru membri ai clubului „Terra 2 000": D. Almaş, M. Bleahu, Al. Borza şi Em. Cristea.

Considerînd această consultaţie publică un inspirat mod de rezolvare a dilemelor noastre turistice, mai acute în actualul sezon, sperăm că sala „Dalles" va mai găzdui în săptămînile viitoare asemenea manifestări.

Sebastian BONIFACIU

RECENZII • RECENZII • RECENZII • RECENZII • RECENZII • RECENZII • RECENZII • RECENZII • RECENZII

ROMÂNIA de la A la Z

Un bătrîn profesor de geografie pe care profesiunea sa, dar şi ambiţia de a realiza o hartă cît mai completă şi precisă a ţării l-au purtat de-a lungul şi de-a latul patriei noastre, şi-a propus să ne ofere un inventar al atracţiilor turistice de care pămîntul nostru nu duce lipsă. A revenit metodic pe drumurile bătute în anii tinereţii, consemnînd tot ceea ce se modificase sau apăruse nou în peisajul ţării şi a aşternut pe hîrtie, în riguroasă ordine alfabetică, nume de oraşe, de sate, de staţiuni balneo-climaterice, de vechi şi celebre ctitorii voevodale. Acest catalog al obiectivelor turistice trecînd pe sub plumbul tiparului a devenit dicţionarul turistic „ROMÂNIA DE LA A LA Z", al cărui autor (I. Constantinescu) figurează, modest, abia pe coperta interioară a respectabilului volum de 450 de pagini.

Desigur, un titlu astfel formulat „de la A la Z" presupune o prezentare exhaustivă a patrimoniului turistic românesc. Dar autorul ne atrage atenţia în cuvîntul său introductiv că lucrarea tratează „despre *cele mai frecventate*" obiective turistice. Oricum, şi acestea sînt destul de numeroase, pentru că autorul cuprinde foarte adesea în prezentarea unei localităţi toate atracţiile (de ordin peisagistic, arhitectonic etnografic, etc.) care se află nu numai în perimetrul strict al aşezării respective, dar şi în zona din jurul ei.

Oferind o bogată informaţie, într-o exprimare lapidară, simplă, din care nu lipsesc amănuntele referitoare la posibilităţile de acces, avînd în completare un capitol de adrese utile (hoteluri, moteluri, hanuri, campinguri şi cabane), precum şi o hartă pe care figurează toate obiectivele menţionate în cuprins, „România de la A la Z" se impune — categoric — şi atenţiei celor ce-şi propun să călătorească pe drumurile ţării şi doresc să aibă un instrument de informare globală.

Ion F. BACIU

„CARTEA MUNŢILOR"

„Organizaţi-vă viaţa astfel ca să vă rămînă vreme de dus la munte; atunci şi munca voastră va fi sănătoasă şi bine cumpănită".

Iată o recomandare valabilă şi astăzi, ca şi acum o jumătate de veac, cînd *Bucura Dumbravă* a pus-o pe ultima pagină din *„Cartea Munţilor"*.

De atunci, pentru cîteva generaţii de drumeţi, paginile Bucurei Dumbravă au fost un îndemn şi o călăuză; au fost izvor de învăţăminte; au fost cheie fermecată către tezaurele de frumuseţi şi bucurii pe care muntele le oferă doar adevăraţilor săi iubitori.

Puţini drumeţi din generaţia nouă au mai avut însă prilejul să zăbovească pe paginile acestei cărţi despre care Perpessicius scria cîndva: *„Vade-mecum al drumeţului, călăuză sfătoasă şi cu haz, poemă sacră a frumuseţilor naturii, a mirajului munţilor, cartea aceasta e sortită unei celebrităţi de antologie".*

Este drept că unele din paginile ei au o factură idealistă şi mistică şi ni se par astăzi — pe bună dreptate — puerile, dar pentru valoarea celorlalte, a celor mai multe, editura „Stadion" a găsit cu cale — şi bine a făcut — să o reediteze. Astfel, tineretul de astăzi va putea face cunoştinţă cu Bucura Dumbravă, această pionieră a turismului nostru de munte, această mare iubitoare a înălţimilor, pentru care drumeţia era un mod de viaţă; va face cunoştinţă cu gîndurile, cu felul de a privi şi gusta frumuseţile naturii şi tihna unui foc; va înţelege să aprecieze gingăşia florilor şi marea linişte a nopţilor în munţi, petrecute sub cerul liber sau la adăpostul unui boldan.

Şi dacă mulţi vor afla doar acum că muntele şi lacul Bucura din Retezat, ca şi muntele Bucura din Bucegi, poartă numele acestei pioniere neobosite, nu vor putea decît să recunoască cît de meritate sînt aceste numiri ce-i vor perpetua peste ani amintirea.

Apărută într-o ţinută grafică îngrijită, plăcută „Cartea Munţilor" cuprinde pe lîngă textul original un „Cuvînt înainte" al celui care a îngrijit această nouă ediţie — Mircea Handoca — şi o serie de note care îl vor ajuta pe tînărul cititor să afle cît mai multe despre autoare şi lumea munţilor pe care o descrie.

O serie de fotografii prezentînd aspectele de astăzi ale locurilor străbătute de Bucura Dumbravă completează — fericit — ediţia. Dar parcă am fi dorit măcar cîteva imagini de acum o jumătate de veac pentru a completa atmosfera acestei cărţi care a stat la temelia drumeţiei noastre, şi a cărei reeditare o salutăm cu deosebită bucurie *(gh. c.)*.

GHIDUL CABANELOR

Un indiciu sigur al creşterii numărului de iubitori ai drumeţiei de munte îl constituie — pe lîngă altele, desigur — apariţia celei de a 4-a ediţii a Ghidului cabanelor, pe care colegul nostru Gh. Epuran l-a întocmit cu un deceniu în urmă şi pe care, din timp în timp, îl revizuieşte şi-l actualizează, adăugîndu-i noile cabane sau hoteluri turistice înălţate în zona muntoasă, menţionînd elementele de confort introduse la construcţiile reparate şi modernizate, precizînd capacitatea sporită a bazelor turistice dezvoltate. Autorul nu a scăpat din vedere nici facilităţile de transport, amplificate în ultima vreme prin prelungirea unor curse de autobuze I.T.A. pe drumurile de acces în cîţiva masivi.

Lucrarea păstrează structura — de altfel, judicios stabilită — de la ediţiile anterioare: cuprinsul, plasat firesc la începutul ghidului, cu înşiruirea de masivi şi de cabane, prezentările acestora însoţite de extrem de utilele schiţe de hărţi ce înlesnesc alcătuirea unor trasee în masivul respectiv, un tabel al agenţiilor O.N.T. unde turistul se poate înscrie pentru excursii în grup sau individuale în diferiţi masivi şi unde îşi poate rezerva locuri la cabanele de pe itinerarul său, în sfîrşit un indice alfabetic al cabanelor prezentate în ghid. Ca şi în precedentele ediţii, marea majoritate a cabanelor este înfăţişată în fotografii care ne transpun, vizual măcar, în ambianţa ce ne va înconjura în aceste locuri de popas. *(s. b.)*.

DE LA BUSCLĂ LA PIOLET

Orientarea turistică şi alpinismul cunosc o perioadă de activitate susţinută în cursul acestei luni, ca şi în cele viitoare. Vom aminti, în cele ce urmează, numai competiţiile prevăzute în calendarul competiţional pentru acest sfîrşit de săptămînă şi pentru săptămîna viitoare.

• În staţiunea Cheia — Prahova s-a deschis la 2 iulie tabăra pionierilor care s-au evidenţiat în concursurile de orientare rezervate lor. În primele zile, ei îşi vor completa cunoştinţele teoretice pentru ca, începînd cu data de 6 iulie, să înceapă o întreagă suită de concursuri: la 8 şi 10 — pe echipe; la 11 — ştafetă; la 13—14 concurs internaţional cu participarea unor pionieri din ţările vecine.

• În acest sfîrşit de săptămînă se dispută în Piatra Craiului alpiniada de vară a judeţului Braşov, iar în vecinătatea localităţii Cărbuneşti, concursul de orientare pentru „Cupa Electroputere". Ambele competiţii reunesc la start şi sportivi din alte judeţe.

• Federaţia de specialitate, în colaborare cu Biroul de turism pentru tineret, au trimis un lot de tineri orientarişti în Bulgaria pentru a luat parte la un festival internaţional de orientare. Lotul condus de ing. Stelian Popescu (antrenor) va participa, după toate probabilităţile, la trei concursuri. El este alcătuit din Oana Creangă, surorile Ana şi Elena Mariaş V. Tomescu, P. Zaharescu, I. Atomulesei şi S Radu.

• În zilele de 10 şi 11 iulie se va desfăşura la Poiana Braşov un concurs internaţional de orientare turistică dotat cu „Cupa Voinţa" şi deschis sportivilor din cooperaţie.

• Una din frumoasele acţiuni organizate de C.N.O.P. în colaborare cu Radioteleviziunea română, „Radio-expediţia pionierească" va lua sfîrşit într-un cadru festiv, la Timişul de Sus, unde se va disputa cu acest prilej un concurs de orientare turistică. Episodul final al Radio-expediţiei pionereşti va avea loc în zilele de 11—12 iulie.

• Tot la sfîrşitul săptămînii viitoare, masivul Piatra Craiului va găzdui o nouă întrecere a căţărătorilor pe stînci, Alpiniada municipiului Bucureşti (11—12 iulie). În aceleaşi zile, orientariştii sînt invitaţi la un concurs interjudeţean, organizat de comisia de resort a jud. Dîmboviţa, la Tîrgovişte. Ei îşi vor disputa trofeul „Cupa Chindia".